

18 Μαρτίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,

Αιτητής

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΚΑΙ ΑΛΛΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 423/93)

*Διοικητική Πράξη — Βεβαιωτική — Εμμόνη σε προηγούμενη εκτελεστή
διοικητική πράξη, χωρίς την εξέταση οποιονδήποτε νέων στοιχείων.*

- 5 *Έννομο Συμφέρον — Απώλεια — Αποδοχή — Ανεπιφύλακτη αποδοχή
διοικητικής απόφασης στερεί το διοικούμενο του εννόμου συμφέρο-
ντος προσβολής της πράξης με προσφυγή βάσει του Αρθρου 146 του
Συντάγματος — Μεταγενέστερη επίκληση λάθους, δεν αναβιώνει το
έννομο συμφέρον.*
- 10 *Προσφυγή βάσει του Αρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία — Με-
ταγενέστερη της εκπνοής της προθεσμίας επίκληση της παρανομίας
διοικητικής απόφασης, δεν ενεργοποιεί τον χρόνο για άσκηση προ-
σφυγής.*
- 15 Ο αιτητής επεδίωξε με την προσφυγή του, την ακύρωση απορρι-
πτικής απόφασης των καθ'ων η αίτηση, σε αίτημά του για τοποθέτη-
σή του στην κλίμακα Α8-Α10. Το αίτημα του αιτητή είχε τεθεί με επι-
στολή του δικηγόρου του 3 1/2 περίπου χρόνια μετά τον διορισμό του
στη θέση Εκπαιδευτή Μηχανικής Αυτοκινήτων, Σχολείων Μέσης
20 Παιδείας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσι-
σε ότι:

- 1) Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η Ε.Ε.Υ. είχε στις 8/4/93 τα ίδια ακριβώς στοιχεία που ήταν ενώπιόν της κατά το χρόνο λήψης της απόφασης για το διορισμό του αιτητή, οπότε στην καλύτερη των περιπτώσεων, η απόφαση δε θα μπορούσε παρά να χαρακτηριστεί ως βεβαιωτική προηγούμενης απόφασης του σώματος. 5
- 2) Η προσεπικλήση λάθους σε προηγούμενη απόφαση δεν αναβιώνει το συμφέρον που είχε απεμπολίσει με την άνευ όρων αποδοχή της, ούτε ενεργοποιεί το χρόνο για την άσκηση προσφυγής. 10
- Η προσφυγή κρίνεται απαράδεκτη λόγω απουσίας του νομοσμένου συμφέροντος, καθώς και εκπνοής του χρόνου για την άσκηση προσφυγής. 15

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Paschali v. Republic (1966) 3 C.L.R. 593,

Markou v. Republic (1968) 3 C.L.R. 267,

Theocharous v. Republic (1969) 3 C.L.R. 318,

Paphitis a.o. v. Republic (1983) 3 C.L.R. 255,

Alexandrou a.o. v. Republic (1984) 3 C.L.R. 15.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης και/ή άρνησης και/ή παράλειψης των καθ' ων η αίτηση να διορίσουν τον αιτητή στη κλίμακα Α8-Α10. 35

Α. Παπαχαραλάμπους, για τον Αιτητή.

Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 40

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή ο αιτητής επιδιώκει την ακόλου-

θη θεραπεία,

5 “Δήλωση και/ή απόφαση του Σεβ. Δικαστηρίου ότι η απόφαση και/ή η άρνηση και/ή παράλειψη των καθ’ ων η αίτηση να διορίσουν τον αιτητή εις την κλίμακα Α8-Α10 η οποία εκοινοποιήθει στον Αιτητή με επιστολήν ημερ. 9.4.1993 είναι άκυρος και/ή παράνομος και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος.”

10 Η εσφαλμένη πράξη που δεν άρθηκε με την απόφαση της 9/4/93 είναι η απόφαση για το διορισμό του αιτητή στη θέση του Εκπαιδευτή Μηχανικής Αυτοκινήτων, Σχολείων Μέσης Παιδείας στη μισθοδοτική κλίμακα Α5-Α7 η οποία τελειώθηκε με την ανεπιφύλακτη αποδοχή από τον αιτητή της προσφοράς για διορισμό (28/6/89) που εκδηλώθηκε με την επιστολή του της 5/9/89.

15 Στις 17/3/93, 3 1/2 περίπου χρόνια μετά το διορισμό του, ο αιτητής (με επιστολή του δικηγόρου του) αξίωσε την αναθεώρηση της απόφασης για το διορισμό του προς το σκοπό διόρθωσης του λάθους το οποίο επεσυνέβη με την τοποθέτησή του αιτητή στην κλίμακα Α5-Α7 αντί στην κλίμακα Α8-Α10. Το αίτημά του απορρίφθηκε με απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας της 8/4/93 με το δικαιολογητικό ότι δε σημειώθηκε κανένα λάθος και ότι δεν ήταν δυνατή η τοποθέτηση του αιτητή στην κλίμακα Α8-Α10 εφόσον δεν ήταν κάτοχος τίτλου ή πτυχίου πανεπιστημίου ή Ανώτερης Σχολής
20 στην ειδικότητα στην οποία θα εδίδασκε. Κρίθηκε ότι το προσόν το οποίο κατείχε ο αιτητής “Diploma in Automobile Engineering” του The College of Aeronautical and Automobile Engineering δε συνιστούσε πανεπιστημιακό τίτλο ή δίπλωμα και για το λόγο αυτό δε διαπιστώθηκε η ύπαρξη οποιουδήποτε λάθους. Προκύπτει από τα
25 στοιχεία του φακέλου ότι η Ε.Ε.Υ. είχε στις 8/4/93 τα ίδια ακριβώς στοιχεία που ήταν ενώπιόν της κατά το χρόνο λήψης της απόφασης για το διορισμό του αιτητή οπότε αν στην καλύτερη των περιπτώσεων η απόφαση δε θα μπορούσε παρά να χαρακτηριστεί ως βεβαιωτική προηγούμενης απόφασης του σώματος.

35 Οί καθ’ ων η αίτηση υποστηρίζουν ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη και για δυο άλλους ξεχωριστούς λόγους που εκθεμελιώνουν την προσφυγή,

40 (α) Απώλεια του νομομισμένου συμφέροντος για προσβολή της πράξης ως αποτέλεσμα της ανεπιφύλακτης αποδοχής της - [Βλ. μεταξύ άλλων *Paschali v. Republic* (1966) 3 C.L.R. 593, *Markou v. Republic* (1968) 3 C.L.R. 267, *Theocharous v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 318, *Paphitis and Others v.*

Republic (1983) 3 C.L.R. 255 και **Alexandrou and Others v. Republic** (1984) 3 C.L.R. 15], και

- (β) Προσβολή της πράξης μετά την εκπνοή του χρόνου των 75 ημερών που καθιερώνεται από το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος ως προϋπόθεση για την αναθεώρηση διοικητικής πράξης ή απόφασης. 5

Στην αγόρευσή τους οι καθ' ων η αίτηση επισημαίνουν ότι ο αιτητής όχι μόνον αποδέχτηκε ανεπιφύλακτα τη θέση αλλά υπηρέτησε πριν το διορισμό του στην ίδια θέση και στην ίδια κλίμακα πάνω σε προσωρινή βάση και σημαντικότερο ακόμα ότι του διορισμού του προηγήθηκε η κατάταξή του στον κατάλογο διοριστέων στην επίμαχη θέση στην κλίμακα Α5-Α7. 10

Η προσεπικλήση λάθους σε προηγούμενη απόφαση δεν αναβιώνει το συμφέρον που είχε απειπολίσει με την άνευ όρων αποδοχή της· ούτε ενεργοποιεί το χρόνο για την άσκηση προσφυγής. 15

Η προσφυγή κρίνεται απαράδεκτη λόγω απουσίας του νομιμομένου συμφέροντος καθώς και εκπνοής του χρόνου για την άσκηση προσφυγής. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.